

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1088

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 noiembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 455 din 24 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 14 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii	2-7	1.993. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	12-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.803/5.966. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării pentru completarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală	8-11	4.659.969. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale la nivelul localității Braniștea, comuna Braniștea, județul Mehedinți	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 455

din 24 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 14 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de primarul municipiului Cluj-Napoca în dosarele nr. 6.164/117/2017 și nr. 9.100/211/2017* ale Tribunalului Cluj — Secția civilă și, respectiv, în dosarele nr. 526/117/2015, nr. 7.372/117/2013, nr. 221/117/2015 și nr. 6.398/117/2017 ale Curții de Apel Cluj — Secția I civilă, care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 186D/2019, nr. 229D/2019, nr. 259D/2019, nr. 260D/2019, nr. 267D/2019 și nr. 283D/2019.

2. Primul termen de judecată a fost inițial stabilit pentru data de 14 aprilie 2020, fiind apoi preschimbat succesiv, ca urmare a hotărârilor Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 24 martie 2020 și nr. 10 din 9 aprilie 2020, pentru data de 14 mai 2020, respectiv 28 mai 2020. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 mai 2020, cu prezența consilierului juridic al Primăriei Cluj-Napoca, domnul Aurel Zagura, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a dispus conexarea dosarelor menționate și, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 18 iunie 2020 și apoi 24 iunie 2020, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 11 decembrie 2018, 17 ianuarie 2019 și 18 ianuarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 6.164/117/2017, nr. 9.100/211/2017*, nr. 526/117/2015, nr. 7.372/117/2013, nr. 221/117/2015 și nr. 6.398/117/2017, **Tribunalul Cluj — Secția civilă și Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de primarul municipiului Cluj-Napoca în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri

formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se susține, în esență, că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale în lumina interpretării date acestora prin Decizia nr. 12 din 14 mai 2018 pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii de Înalta Curte de Casație și Justiție, în măsura în care impun unităților administrativ-teritoriale sau oricăror alte entități, altele decât statul român, să acorde bunuri imobile deținute în proprietate privată sau publică în compensare pentru imobilele preluate abuziv care nu pot fi restituite în natură. Se arată că, urmare Deciziei nr. 12 din 14 mai 2018, bunurile care pot fi acordate în compensare nu se limitează la lista întocmită de entitatea investită cu soluționarea notificării, dacă persoana îndreptățită face dovada caracterului disponibil al acestora, ci este obligatoriu a fi acordate în compensare orice bunuri care au fost identificate potrivit liberului lor arbitru de către persoanele îndreptățite, bunuri aflate în patrimoniul entității investite cu soluționarea notificării și care teoretic pot fi considerate disponibile în vederea acordării în compensare. Se susține că astfel este încălcat principiul ocrotirii egale a proprietății private, întrucât unitățile administrativ-teritoriale sau alte entități investite, altele decât statul român, sunt obligate de către instanță să cedeze propriul drept de proprietate privată pentru stingerea unor obligații care nu le revin lor. Autorul excepției apreciază, în acest sens, că ar fi vorba despre o dare în plată cu bunuri aparținând unor terți de raportul obligațional preexistent, în care statul român este debitor, având obligația de a despăgubi persoanele îndreptățite pentru imobilele preluate în mod abuziv în timpul regimului comunist. Or, în situația acordării de bunuri imobile în compensare, terții față de acest raport juridic preexistent devin obligați să cedeze dreptul lor de proprietate privată în vederea stingerii unor obligații aparținând statului român. În acest cadru legislativ, statul român poate dispune în mod arbitrar de dreptul de proprietate privată al entităților investite cu soluționarea notificărilor, prin oferirea posibilității persoanelor îndreptățite de a alege din bunurile aflate în patrimoniul acestora, dreptul de proprietate privată al oricărei entități, alta decât statul român, fiind lipsit de orice protecție juridică.

5. Se invocă și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007 cu privire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, act normativ care reglementa un transfer silit de proprietate, nesocotind prevederile referitoare la expropriere consacrate de art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea Constituțională a

constatat că se instituia obligația consiliilor județene sau locale de a întocmi o listă completă a spațiilor cu destinația menționată și de a scoate la vânzare toate bunurile în cauză și a apreciat că, prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă dreptul acestora de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate. Autorul excepției face referire și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Marii Britanii*, paragraful 67), potrivit căreia privarea de proprietate impune statului obligația de a-l despăgubi pe proprietar, pentru că, fără plata unei sume rezonabile, raportată la valoarea bunului, măsura constituie o atingere excesivă a dreptului la respectarea bunurilor sale. Se arată că, în acest caz particular, entitățile investite cu soluționarea notificării nu numai că nu sunt îndreptățite la niciun fel de despăgubire, dar ele sunt obligate prin lege să renunțe la dreptul lor de proprietate privată, în vederea stingerii unei obligații care nu le aparține. Or, nimeni nu poate fi obligat să-și înstrăineze bunul propriu, decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile expres prevăzute de lege.

6. Totodată, se mai arată că ingerința în gestionarea bunurilor aflate în proprietatea municipalității ar reprezenta și o încălcare a principiului autonomiei locale, astfel cum este prevăzut de Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

7. Tribunalul Cluj — Secția civilă și Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, având în vedere că în Decizia nr. 12 din 14 mai 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție se menționează expres că instanțele vor aprecia, de la caz la caz, dacă bunurile identificate în patrimoniul unității deținătoare de persoanele interesate sunt disponibile și pot fi acordate în compensare. Neacordarea posibilității de a se face dovada existenței unor bunuri disponibile și de a se stabili situația actuală a bunurilor pretinse ar echivala cu un exercițiu iluzoriu al dreptului de acces liber la justiție, precum și cu negarea plenitudinii de jurisdicție a instanțelor judecătorești.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților părților, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierilor de sesizare, prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. Din motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate, rezultă că se critică, în realitate, doar teza întâi a art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, care are următorul

conținut: „(2) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, măsurile reparatorii în echivalent care se pot acorda sunt compensarea cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, [...]”

12. Textul de lege citat este criticat în interpretarea obligatorie dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 12 din 14 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 6 iulie 2018, potrivit căreia, „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 221—223 din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013, astfel cum au fost completate prin Hotărârea Guvernului nr. 89/2014, pot fi acordate în compensare și alte bunuri decât cele menționate în lista întocmită de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă persoana îndreptățită face dovada caracterului disponibil al acestora”.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 44 referitor la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și celor ale art. 120 alin. (1) care consacră principiul autonomiei locale. De asemenea, prin raportare la art. 20 din Legea fundamentală, se invocă și art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privitor la protecția proprietății private.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că specificitatea Legii nr. 165/2013, din care fac parte prevederile criticate, rezidă în caracterul său reparatoriu, dat de posibilitatea obținerii în natură de către persoanele îndreptățite, foști proprietari sau moștenitori ai acestora, a imobilelor preluate în mod abuziv de statul român în perioada regimului comunist. Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, a dat soluționarea cererilor de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în timpul regimului comunist în sarcina entităților care le dețineau la data intrării în vigoare a legii (regii autonome, societăți sau companii naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, organizații cooperatiste sau orice alte persoane juridice de drept public, conform art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001) sau a altor persoane juridice, pentru bunuri care nu se află în patrimoniul lor — de exemplu, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, Ministerul Finanțelor Publice, alte autorități publice centrale sau locale implicate. Acestea analizează situația bunurilor imobile solicitate atât în ceea ce privește dovada calității de proprietar a solicitanților, cât și cu privire la posibilitatea concretă de restituire a bunurilor.

15. În concepția Legii nr. 165/2013, restituirea în natură reprezintă regula generală, principiul prioritar, care reprezintă fundamentul procesului de reparație. În situația în care însă imobilul revendicat nu mai poate fi restituit în natură, legiuitorul român a prevăzut alte modalități de reparare a prejudiciului suferit prin preluările abuzive din perioada 6 martie 1945—

22 decembrie 1989. Astfel, modalitatea subsecventă restituirii în natură o reprezintă acordarea de bunuri în echivalent de către entitățile investite cu soluționarea notificărilor formulate în temeiul Legii nr. 10/2001. Compensarea cu alte bunuri (sau servicii) se poate face pentru construcțiile demolate și pentru terenurile ocupate de noi construcții sau care sunt afectate servituților legale și altor amenajări de utilitate publică ale localităților urbane și rurale. Entitățile deținătoare verifică destinația actuală a terenului solicitat și a subfeței acestuia, pentru a nu afecta, prin restituirea către persoana îndreptățită, căile de acces care pot exista pe terenul respectiv (străzi, trotuare, parcuri amenajate și altele asemenea), precum și existența și utilizarea unor amenajări subterane: conducte de alimentare cu apă, gaze, petrol, electricitate de mare calibru, adăposturi militare și altele asemenea (art. 10.3 din Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 250/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 3 aprilie 2007). Bunurile care pot fi oferite în compensare sunt bunurile disponibile aflate în patrimoniul entității investite cu soluționarea notificării, adică bunuri care nu sunt afectate unor lucrări sau amenajări de utilitate publică a localităților urbane și rurale ori lucrări edilitare, nu fac obiectul unor contracte de concesiune sau folosință ori al altor notificări formulate în temeiul Legii nr. 10/2001.

16. În ipoteza imposibilității acordării de bunuri în echivalent, devine incidentă cea de-a treia soluție normativă prevăzută de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, respectiv despăgubirea prin compensarea în puncte a valorii bunului imobil revendicat.

17. Curtea observă, așadar, că legiuitorul a instituit un mecanism în trei trepte, oferind gradual variante de valorificare a dreptului de proprietate recunoscut persoanelor îndreptățite, în funcție de situația concretă a bunului asupra căruia acesta poartă, pe de o parte, și de posibilitățile reale de reparație de care statul dispune, inclusiv prin entitățile investite, astfel încât eficacitatea procesului reparatoriu să fie cât mai ridicată.

18. Curtea reține, totodată, că, potrivit pct. 1.7 din Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001, măsura reparatorie referitoare la compensarea cu alte bunuri oferite în echivalent, prevăzută la art. 1 alin. (2) și (3) din lege, permite entității obligate la restituire să ofere persoanei îndreptățite, prin compensare în echivalent, orice bunuri disponibile, pe care le deține și care sunt acceptate de persoana îndreptățită. În acest sens, entitatea investită cu soluționarea cererii de restituire poate propune persoanei îndreptățite, ca măsură reparatorie alternativă, acordarea de bunuri: terenuri, construcții aflate pe alte amplasamente sau bunuri mobile, aflate în circuitul civil, care sunt deținute de aceasta. În cazul în care instituțiile publice au în administrare bunuri imobile aflate în proprietatea publică a statului sau a unității administrativ-teritoriale și se apreciază că acestea pot face obiectul compensării cu un alt imobil a cărui restituire în natură nu este posibilă potrivit legii, bunurile disponibile cu regim de proprietate publică se pot dezafecta și trece în proprietatea privată a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale, potrivit prevederilor Legii nr. 213/1998, cu modificările și completările ulterioare, urmând ca, odată intrat în circuitul civil, imobilul respectiv să fie atribuit prin compensare ca măsură reparatorie persoanei îndreptățite la restituire.

19. În cauza de față, critica de neconstituționalitate vizează modalitatea de despăgubire prin acordare de bunuri în echivalent de către unitatea deținătoare, prevăzută prin art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013. În scopul realizării acesteia, potrivit art. 1 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, primarii sau, după caz, conducătorii entităților investite cu soluționarea notificărilor au obligația să afișeze lunar, în termen de cel mult 10 zile calendaristice calculate de la sfârșitul lunii precedente, la loc vizibil, un tabel care să cuprindă bunurile disponibile și/sau, după caz, serviciile care pot fi acordate în compensare.

Nemulțumirea autorului excepției de neconstituționalitate — primarul municipiului Cluj-Napoca — este generată de interpretarea obligatorie a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin intermediul Deciziei nr. 12 din 14 mai 2018 pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, potrivit căreia pot fi acordate în compensare și alte bunuri decât cele menționate în lista întocmită de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001, dacă persoana îndreptățită face dovada caracterului disponibil al acestora.

20. Autorul excepției își axează motivarea pretensei neconstituționalități pe ideea încălcării dreptului de proprietate privată a entității deținătoare, care este forțată să acopere o datorie a statului cu bunuri din patrimoniul propriu. Curtea observă că această susținere pornește însă de la o premisă eronată, aceea a calității de terț absolut a entității investite cu soluționarea cererii față de raportul obligațional stabilit între stat și persoana îndreptățită. În realitate, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, și anume prin Decizia nr. 10 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 8 mai 2017, paragraful 32, „unitatea deținătoare, indiferent de regimul său juridic, și statul formează un corp procesual unitar în concepția legiuitorului. Această realitate normativă, fiind rezultatul unei ficțiuni juridice pe care legiuitorul a creat-o, constituie, în mod îndubitabil, o regulă de drept în materia restituirii reglementată de Legea nr. 165/2013 (...). Regula de drept enunțată impune, în mod axiomatic, concluzia potrivit căreia acest corp acționează unitar prin actul care produce efecte în circuitul juridic, și anume: (1) decizia entităților investite de lege de restituire în natură a bunului imobil sau (2) decizia Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de invalidare sau validare în tot sau în parte a deciziilor emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii”.

21. Pe aceeași linie argumentativă, referindu-se la art. 35 din Legea nr. 165/2013 și explicând rațiunea pentru care entității deținătoare nu îi este recunoscut prin lege dreptul de a contesta decizia Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor prin care se invalidează propunerea de acordare de măsuri reparatorii prin echivalent și se dispune restituirea în natură a bunului imobil revendicat, Curtea a subliniat că „răsturnarea acestei concepții legislative poate duce la golirea de conținut a întregii proceduri de restituire, aceasta dispându-se între diversele interese mai mult sau mai puțin îndreptățite ale subiecților ce participă și concură la realizarea întregului proces”.

22. De asemenea, prin Decizia nr. 496 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 956 din 13 noiembrie 2018, paragraful 18, Curtea a reținut că entitatea deținătoare a bunului este inclusă de lege în mecanismul care concură la realizarea dreptului de proprietate privată al persoanei care se consideră îndreptățită, prin analizarea și recunoașterea acestuia, acolo unde este cazul, și formularea de propuneri de restituire în natură sau în echivalent, atunci când restituirea în natură nu este posibilă.

23. Curtea a observat că, în cazul în care, în final, se dispune restituirea în natură, această împrejurare determină, într-adevăr, o diminuare a patrimoniului entității deținătoare a bunului, dar această diminuare nu este altceva decât o reparație la nivel istoric a unor nedreptăți și abuzuri săvârșite în perioada regimului comunist, de vreme ce bunul respectiv fusese inclus în patrimoniul acesteia într-o manieră incompatibilă cu actuala ordine de drept, în care principiile democrației constituționale impun recunoașterea și respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv a dreptului de proprietate privată, pentru realizarea căruia legiuitorul a edictat o serie de acte normative al căror scop îl reprezintă repararea nedreptăților din perioada

menționată. Dar, *ab initio* bunul revendicat de persoana care se consideră îndreptățită fusese adus în patrimoniul entității deținătoare într-o modalitate vădit abuzivă, astfel că restituirea în natură, atunci când acest lucru este posibil, apare ca o măsură justificată, pe care entitatea în cauză nu are îndreptățirea să o conteste.

24. Un raționament care conduce la o concluzie similară este aplicabil și în situația antamată de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, în care bunul imobil nu poate fi restituit în natură, reparația realizându-se, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, prin alte bunuri echivalente, oferite de către unitatea deținătoare din propriul patrimoniu, în calitate de entitate investită cu soluționarea notificării. Astfel, pornind de la aceeași idee, a unității funcționale sub aspect procesual a statului și a entităților investite, soluția legislativă potrivit căreia entitățile menționate trebuie să compenseze imposibilitatea restituirii în natură a bunului imobil prin oferirea unor alte bunuri de aceeași valoare este pe deplin justificată, chiar dacă bunurile respective se găsesc în proprietatea privată a acestora. Explicația rezidă în faptul că statul român s-a angajat să corijeze situațiile generate de abuzurile săvârșite de autoritățile regimului comunist cu privire la trecerea forțată și arbitrară a unor bunuri imobile din patrimoniul persoanelor fizice și juridice în cel al statului. Or, în condițiile în care, după naționalizarea generalizată din anii 1948—1950 (prin Legea nr. 119/1948 pentru naționalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere și de transporturi și prin Decretul nr. 92/1950 pentru naționalizarea unor imobile), aceste bunuri au intrat în proprietatea statului, care, ulterior, a transferat proprietatea asupra acestora unor „unități cooperatiste” sau unor „organizații obștești”, cu toate consecințele benefice ale utilizării lor, este firesc ca actualele entități succesoare, care, inclusiv după schimbarea regimului politic — în decembrie 1989 — și până la adoptarea Legii nr. 10/2001, s-au bucurat de avantajele rezultate din actul abuziv al statului român totalitar, să fie ținute să contribuie la realizarea efectivă a amplului proces reparatoriu inițiat de legiuitorul român după reșezarea întregii vieți statale pe fundamente democratice, în spiritul respectului drepturilor fundamentale și al asigurării garanțiilor necesare exercitării acestora.

25. Faptul că legiuitorul a încredințat competența de soluționare a notificărilor însăși unităților deținătoare, consacrand normativ și obligația acestora de a oferi în compensare bunuri disponibile de valoare echivalentă aflate în patrimoniul acestora, reflectă preocuparea pentru eficientizarea mecanismului procedural, prin implicarea directă a subiectului de drept în patrimoniul căruia se află ori s-au aflat bunurile revendicate. Sarcina restituirii în natură sau a acordării de bunuri în compensație a fost atribuită unităților deținătoare în considerarea aceleiași legături indisolubile existente între acestea și stat sub aspectul finalității procesului reparator la care a făcut referire Curtea Constituțională în jurisprudența mai sus citată. Din această perspectivă, rezultă cu evidență faptul că o astfel de viziune legislativă nu vine în contradicție cu prevederile art. 44 din Constituție, care statuează cu privire la dreptul de proprietate privată.

26. Curtea mai reține că autorul prezentei excepții de neconstituționalitate este nemulțumit și de faptul că, prin interpretarea obligatorie pe care Înalta Curte de Casație și Justiție a dat-o prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, se permite acordarea de bunuri în echivalență nu doar dintre celelalte bunuri imobile aflate în patrimoniul unității administrativ-teritoriale, în măsura în care persoana îndreptățită nu acceptă bunurile oferite de entitatea investită și face dovada că există alte bunuri disponibile, neînscrise pe lista întocmită în acest scop de entitatea investită. Statuând astfel, instanța supremă a confirmat practica acelor instanțe care au considerat

că se pot atribui în compensare și alte bunuri decât cele menționate în lista prevăzută de art. 22¹ alin. (5) din Normele de aplicare a Legii nr. 165/2013, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 29 iunie 2013, astfel cum au fost completate prin Hotărârea Guvernului nr. 89/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 17 februarie 2014, fie ca urmare a constatării unui abuz al administrației, cum ar fi neîntocmirea, în mod abuziv, a listei bunurilor ce pot fi atribuite în compensare, inexistența bunurilor în listă, existența în listă a unor bunuri neatractive, neincluderea în listă a bunului identificat de reclamant etc., fie chiar necondiționat de constatarea unui abuz al administrației, apreciindu-se că este suficientă analiza instanței de judecată cu privire la caracterul liber de sarcini, înțeles inclusiv ca afectare sau nu a bunului solicitat unui interes public.

27. În practică, problema în discuție se pune cu prilejul contestării, de către persoanele îndreptățite, în temeiul art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, a deciziilor de respingere, de către entitățile investite, a solicitărilor de restituire în natură a bunurilor și a refuzului de acordare de bunuri imobile în compensare. Prin probatoriul administrat în cursul procesului, reclamanții pot face dovada existenței, în patrimoniul entității investite, a unor bunuri care ar putea fi date în compensare și care, deși sunt libere de sarcini și nu au făcut obiectul legilor reparatorii, neexistând, așadar, niciun impediment juridic pentru a fi date în compensare, totuși, nu au fost înscrise de entitatea investită pe lista bunurilor disponibile ce pot fi oferite în compensare. Această dovadă se realizează pe baza expertizelor pe care instanța le poate dispune sau accepta în cauză, la cererea părților.

28. Înalta Curte, prin decizia criticată (paragrafele 44—46), a constatat că argumentul conform căruia acordarea de măsuri reparatorii în echivalent este exclusiv în căderea entității investite cu soluționarea notificării — întrucât aceasta este cea care întocmește lista bunurilor disponibile, emițând dispoziție, decizie sau, după caz, ordin privind măsura compensării — este eronat, nesocotind plenitudinea de jurisdicție a instanțelor judecătorești și principiul accesului liber la justiție. Instanța supremă a statuat că modalitatea în care unitatea deținătoare dă curs obligației ce îi revine, de întocmire și afișare, la sfârșitul fiecărei luni, a situației bunurilor care pot fi acordate în compensare, este supusă cenzurii instanței investite cu plângerea persoanei nemulțumite de felul în care i-a fost rezolvată cererea. Instanța de judecată este cea care, în virtutea plenitudinii de competență, poate sancționa deopotrivă neîntocmirea listei sau întocmirea ei formală, cu mențiunea că nu sunt bunuri disponibile, precum și caracterul lacunar al acesteia, incomplet, conținând doar bunuri neatractive ori disproportionale valoric.

29. Față de criticile formulate de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea Constituțională observă că în mod judicios a reținut instanța supremă că, deși în cadrul procedurii administrative prealabile entitatea deținătoare este cea care apreciază asupra măsurii compensării, aceasta nu are o putere discreționară și nici una sustrasă controlului instanței de judecată (paragraful 51 din Decizia nr. 12 din 14 mai 2018). De aceea, investită cu cererea prin care persoana îndreptățită pretinde că există bunuri care pot fi acordate în compensare, instanța trebuie să procedeze la verificarea pe fond a unei astfel de pretenții și, pe baza probatoriului administrat, să stabilească temeinicia cererii, nefiind un impediment legal faptul că respectivele bunuri nu au fost incluse, în mod eronat sau abuziv, discreționar, în lista celor care pot face obiectul acestei măsuri (paragraful 54). Altminteri, necenzurarea modalității în care entitățile investite cu notificări dau curs solicitării de acordare de bunuri în compensare ar face să devină iluzorie și lipsită de

substanță această formă de reparație prin echivalent, dacă ea ar rămâne la aprecierea discreționară a entității notificate (paragraful 55).

30. Faptul că prin Decizia nr. 12 din 14 mai 2018, Înalta Curte a precizat că pot fi acordate în compensare inclusiv bunuri disponibile identificate de persoana îndreptățită și care nu au fost cuprinse în lista întocmită cu acest titlu de entitatea investită nu conferă caracter neconstituțional prevederilor de lege criticate. Desigur că, în ipoteza în care bunul solicitat nu mai poate fi restituit în natură, iar oferta de bunuri disponibile pe care entitatea investită o face persoanei îndreptățite pentru compensarea acelui bun nu este acceptată de aceasta, rămâne valabilă obținerea, potrivit Legii nr. 165/2013, de despăgubiri prin puncte corespunzătoare valorii imobilului calculate prin raportare la grila notarială în vigoare la data intrării în vigoare a legii. Dar scopul legiuitorului a fost degrevarea bugetului statului de achitarea unor sume de bani considerabile, pentru a diminua presiunea financiară. De aceea, interpretarea dată de Înalta Curte este aptă să satisfacă deopotrivă interesul particular al persoanei îndreptățite prin crearea posibilității pentru aceasta de a obține un bun care să reprezinte o compensație justă pentru pierderea suferită în timpul regimului comunist, dar, în același timp, să și contribuie la menținerea echilibrului bugetar prin evitarea efectuării de către stat a unei plăți în bani (rezultați din transformarea punctelor corespunzătoare valorii bunului solicitat).

31. Ca atare, în cursul soluționării contestațiilor formulate de persoanele îndreptățite împotriva deciziilor entităților investite de respingere a restituirii în natură a bunului notificat, instanțele judecătorești competente pot fi chemate să aprecieze dacă și în ce măsură bunuri neînscrise în lista întocmită de entitate, dar identificate de persoana îndreptățită pot fi într-adevăr considerate disponibile, pentru a fi acordate în compensare. În acest scop, instanța va analiza disponibilitatea de la caz la caz, în funcție de destinația și utilizarea concretă a bunului în ansamblul activității entității notificate/unității deținătoare, de incidența unei cauze de indisponibilizare dintre cele prevăzute de art. 21 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, de existența unei notificări pentru restituirea în natură a acelui imobil sau de orice alt aspect care determină grevarea de sarcini a imobilului.

32. Mai mult, jurisprudența Înaltei Curți a relevat faptul că aprecierea instanțelor este chiar mai nuanțată, în sensul că această analiză nu se rezumă la verificarea strict tehnică a acestor aspecte, ci vizează și o particularizare la situația specifică a entității investite, prin stabilirea destinației concrete și a utilității bunului în ansamblul activității acestei entități. Ca atare, faptul că bunul solicitat nu este ocupat de alte construcții sau nu este afectat de servituți legale nu conduce în mod automat la obligarea entității în patrimoniul căreia se găsește să îi acorde în compensare, dacă aceasta face dovada că bunul este necesar (nu doar util) activității unității notificate sau dacă, de exemplu, acesta face obiectul unui proiect de dezvoltare sau de amenajare.

33. În consecință, Curtea apreciază că nu poate fi reținută pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 12 din 14 mai 2018.

34. În ceea ce privește invocarea, în motivarea criticii de neconstituționalitate, a celor statuate în Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 17 octombrie 2007, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical sunt neconstituționale, Curtea constată că nu prezintă relevanță

în soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate, domeniul de aplicabilitate diferit reclamând cu necesitate reglementări distincte.

35. Astfel, emiterea ordonanței de urgență menționată a fost justificată de necesitatea privatizării asistenței medicale ambulatorii care, în opinia Guvernului, presupunea deținerea în proprietate a spațiilor în care se desfășoară această activitate, sens în care se instituie obligația autorităților locale de a scoate la vânzare toate spațiile cu destinația menționată, cu înlăturarea posibilității acestora de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale. Art. 3 din ordonanța de urgență analizată de Curtea Constituțională prin decizia invocată de autorul prezentei excepții acorda dreptul de a cumpăra spațiile în discuție medicilor, medicilor dentiști, biologilor, biochimiștilor, fizicienilor, tehnicienilor dentari și celorlalte persoane fizice cu drept de liberă practică care desfășoară activități conexe actului medical și care dețineau în mod legal spațiul respectiv, precum și persoanelor juridice care, deținând în mod legal spațiul, au ca unic obiect de activitate furnizarea serviciilor medicale.

36. Curtea observă, așadar, că situația premisă diferă esențial de cea reglementată de art. 1 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 165/2013. Astfel, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 se oferea un beneficiu celor care desfășurau activități cu specific medical în spații aflate în proprietatea unităților administrativ-teritoriale, folosite, de regulă, în baza unor contracte de închiriere și care, prin cumpărare, dobândeau *ab novo* dreptul de proprietate privată asupra bunurilor respective, în detrimentul unităților administrativ-teritoriale. În cazul textului criticat din Legea nr. 165/2013 se are în vedere o altă situație, și anume cea a proprietarilor deposedați în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau moștenitorilor acestora, cărora statul român le acordă imobile echivalente în compensare pentru pierderile suferite în perioada regimului comunist, respectiv pentru imobilele preluate în mod abuziv și care nu mai pot fi în prezent restituite în natură. Cu alte cuvinte, dacă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 crea un drept de proprietate privată în patrimoniul dobânditorilor cabinetelor medicale și spațiilor cu destinație similară, Legea nr. 165/2013 dă eficiență unui drept de proprietate deja existent, recunoscut fie de entitățile deținătoare, fie, după caz, pe cale judecătorească. Prin urmare, raționamentul dezvoltat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007, invocată de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, nu poate susține criticile formulate de acesta.

37. În acest context, Curtea reamintește, totodată, că, în jurisprudența sa, a arătat, în ceea ce privește modalitatea prin care se realizează repararea prejudiciului suferit de titularii dreptului de proprietate, deposedați în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, că legiuitorul este liber să opteze atât în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsurile reparatorii, cât și în privința întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a respectivelor bunuri (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 720 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 7 iulie 2010).

38. În fine, nu poate fi reținută nici critica referitoare la pretinsa nesocotire a principiului autonomiei locale, consacrat de art. 120 alin. (1) din Constituție. Cu privire la acesta, Curtea a constatat, de exemplu, prin Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, că „nu presupune totala independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor

naționale”. Tot astfel, prin Decizia nr. 123 din 25 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 4 iunie 2001, principiul autonomiei locale nu include și absolvirea autorităților administrației publice locale de la obligația respectării legilor cu caracter general și valabilitate pe întreg teritoriul țării.

39. Cu alte cuvinte, exercitarea competențelor specifice în conformitate cu acest principiu nu se realizează într-o totală independență, ci într-o manieră integrată în ansamblul statal, în sensul că autoritățile publice din unitățile administrativ-teritoriale au obligația de a respecta totalitatea reglementărilor legale care devin incidente pe parcursul exercitării competențelor acestora. Prin prisma problematicii care interesează în cauză, Curtea reține că, într-adevăr, potrivit dispozițiilor art. 129 alin. (2) lit. c) și alin. (6) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, consiliul local exercită atribuții privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului, iar în exercitarea acestei atribuții hotărăște vânzarea, concesiunea sau închirierea bunurilor proprietate privată a comunei, orașului sau municipiului, după caz, în condițiile legii. Acordarea măsurilor reparatorii constând în atribuirea de bunuri sau servicii sau după caz, refuzul de acordare a acestora ori neincluderea pe lista bunurilor disponibile a anumitor bunuri nu pot fi realizate în mod discreționar, ci justificat, în coordonatele trasate de legea specială. Persoana îndreptățită, nemulțumită de modul de soluționare, poate sesiza instanța de judecată care, în virtutea plenitudinii sale de competență, va putea să analizeze și aspectele referitoare la întocmirea listei cuprinzând bunurile disponibile. De altfel, în materia aplicării legislației reparatorii, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a accentuat necesitatea ca persoana îndreptățită să se poată adresa unei instanțe înzestrate cu jurisdicție deplină pentru soluționarea contestației îndreptate împotriva deciziilor emise de autoritățile administrative/entitățile investite (Hotărârea din 16 septembrie 2003, pronunțată în cauza *Glod împotriva României*, paragraful 35 sau Hotărârea din 12 iulie 2007, pronunțată în cauza *Hauler*

împotriva României, paragraful 32 — ambele cauze privind actele emise de comisiile locale de fond funciar).

40. În fine, Curtea observă că entitățile deținătoare acționează în virtutea unui cadru legislativ elaborat în scopul corijării unor nedreptăți istorice, săvârșite de statul român în perioada regimului comunist prin privarea abuzivă de proprietate a unor persoane fizice și juridice. În discuție este interesul particular al persoanelor care sunt îndreptățite la remedierea consecințelor negative ale acțiunilor statului român din acea perioadă. Măsurile reparatorii consacrate de legiuitor, indiferent de natura acestora, nu se acordă în regim de putere, ci se înscriu în cadrul unor raporturi de drept civil stabilite între persoana îndreptățită și stat. În acest context, prezintă relevanță și prevederile art. 354 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, potrivit cărora bunurile care fac parte din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale se află în circuitul civil și se supun regulilor prevăzute de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, dacă prin lege nu se prevede altfel. Prin urmare, obligația de dezdăunare pe care statul și-a asumat-o și pe care, prin intermediul entităților deținătoare, trebuie să o ducă la îndeplinire, are fizionomia juridică a unei obligații de drept privat, raporturile juridice stabilite între persoana îndreptățită și stat fiind de natură privată, iar nu de drept public. De aceea, entitățile deținătoare, indiferent că au o componentă publică, așa cum este cazul unităților administrativ-teritoriale, nu acționează în regim de autoritate. Această constatare atrage cel puțin două consecințe: pe de o parte, entitățile investite nu vor putea să întocmească listele cu bunuri disponibile în mod selectiv, în funcție de propriile opțiuni și aprecieri subiective, ci vor trebui să includă toate bunurile care în mod real pot fi considerate libere. Pe de altă parte, refuzul entității investite, atunci când este o unitate administrativ-teritorială, de a include anumite bunuri în lista bunurilor disponibile, nu ține de resortul contenciosului administrativ, întrucât nu vizează conduita autorității publice din perspectiva atributelor sale de putere publică, ci în contextul unor raporturi civile, de drept privat, în care aceasta este implicată.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de primarul Municipiului Cluj-Napoca în dosarele nr. 6.164/117/2017, nr. 9.100/211/2017* ale Tribunalului Cluj — Secția civilă și în dosarele nr. 526/117/2015, nr. 7.372/117/2013, nr. 221/117/2015 și nr. 6.398/117/2017 ale Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 12 din 14 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția civilă și Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.803 din 21 octombrie 2020

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Nr. 5.966 din 5 noiembrie 2020

ORDIN

pentru completarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 10.600/2020 al Direcției generale resurse umane, structuri și politici salariale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere Avizul favorabil nr. 3.246 din 8.10.2020 al Colegiului Medicilor Stomatologi din România,

având în vedere prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul educației și cercetării emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 și 671 bis din 1 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **Se introduce Curriculumul de pregătire în specialitatea stomatologie generală începând cu seria de rezidenți noiembrie 2020, prevăzut în anexa la prezentul ordin.**

Art. II. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și al Ministerului Educației și Cercetării și instituțiile de învățământ medical superior din centrele universitare acreditate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

ANEXĂ

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

DIRECȚIA GENERALĂ RESURSE UMANE, STRUCTURI ȘI POLITICI SALARIALE

CURRICULUM DE PREGĂTIRE în specialitatea stomatologie generală

1. **Definiție:** Stomatologia generală este o ramură a medicinei care se ocupă cu diagnosticul, prevenirea și tratamentul afecțiunilor dentare și al țesuturilor înconjurătoare.

2. **Durata rezidențiatului:** 3 ani

Curriculumul prevede un număr de 200 de ore didactice (curs, seminar, prezentări de cazuri) pe anul de studiu universitar, pentru tematica prezentată, în afara cărora sunt prevăzute și 40—50 de ore de studiu individual.

Din timpul alocat pregătirii, activitatea didactică acoperă 20—30%, restul de 70—80% fiind dedicat activităților practice și studiului individual.

La sfârșitul fiecărui modul de pregătire (cel puțin o dată pe an) are loc o evaluare de etapă, făcută în unitatea de pregătire de către coordonatorul de rezidențiat din specialitatea de bază.

Întreaga activitate de pregătire este monitorizată prin caietul de stagiul (log-book), în care vor fi trecute de asemenea evaluările de etapă în credite, activitatea în programele de cercetare, participarea la manifestări științifice și educație medicală continuă în specialitate.

3A. Structura stagiilor de pregătire în rezidențiat

3A.1. Etapa de angajare și luare în evidență, rezolvare a problemelor social-administrative, prezentarea la unitatea medicală unde a fost repartizat, prezentarea coordonatorului și îndrumătorului de rezidențiat, fixarea planului de activitate

3A.2. Stagiul de prevenție oro-dentară: 2 luni

3A.3. Stagiul de sănătate orală: 2 luni

3A.4. Stagiul de bioetică: 2 săptămâni

3A.5. Modul de elemente juridice medicale și malpraxis medical: 2 săptămâni

- 3A.6. Stagiul de endodonție: 3 luni
- 3A.7. Stagiul de odontoterapie restauratoare: 10 luni
- 3A.8. Stagiul de protetică dentară: 3 luni
- 3A.9. Stagiul de implantologie: 3 luni
- 3A.10. Stagiul de chirurgie oro-maxilo-facială: 3 luni
- 3A.11. Stagiul de parodontologie: 3 luni
- 3A.12. Stagiul de pedodonție: 3 luni
- 3A.13. Stagiul de ortodonție și ortopedie dento-facială: 3 luni
- 3B. **Ordinea de rotație a stagiilor în rezidențiat**

Anul I:

- Prevenție oro-dentară: 2 luni
- Sănătate orală: 2 luni
- Bioetică: 2 săptămâni
- Modul de elemente juridice medicale și malpraxis medical:

2 săptămâni

- Endodonție: 3 luni
- Odontoterapie restauratoare: 4 luni

Anul II:

- Odontoterapie restauratoare: 6 luni
- Protetică dentară: 3 luni
- Implantologie: 3 luni

Anul III:

- Chirurgie oro-maxilo-facială: 3 luni
- Parodontologie: 3 luni
- Pedodonție: 3 luni
- Ortodonție și ortopedie dento-facială: 3 luni

4. Programul de activitate teoretică și practică pe ani de pregătire

4.1. Anul I

4.1.1. Stagiul de prevenție orodentară: 2 luni

4.1.1.1. Pregătire teoretică prin cursuri

Tematica cursurilor

1. Leziunile incipiente de carie: diagnostic și atitudine preventivă

2. Evaluarea riscului și testarea activității carioase și a bolii parodontale

3. Managementul pacientului cu xerostomie: abordare preventivă

4. Măsuri preventive aplicate pacienților aflați în situații speciale

5. Atitudinea preventivă în cazul pacienților tratați prin implanturi

6. Prevenția oro-dentară pe grupe de vârstă

7. Elaborarea planului de tratament preventiv individualizat

4.1.1.2. Pregătire practică

1. Mijloace mecanice și chimice de control al plăcii dentare

2. Modalități de aplicare a substanțelor chimice antiplacă

3. Colorarea plăcii dentare, indici de placă

4. Metode de fluorizare locală

5. Detartrajul manual: instrumentar și poziții de lucru

6. Detartrajul mecanic și lustruirea suprafețelor postdetartraj

7. Sigilarea șanțurilor și fosetelor coronare

4.1.2. Sănătate orală: 2 luni

4.1.2.1. Pregătire teoretică prin cursuri

Tematica cursurilor

1. Metode de cercetare științifică și evaluare statistică în sănătatea orală

2. Indici clinici comunitari de evaluare a stării de sănătate orală și a necesității de tratament stomatologic

3. Tendințe evolutive ale sănătății orale în România, în alte țări din Uniunea Europeană și la nivel mondial pe grupe de afecțiuni: caria dentară, parodontopatii, tumori maligne, malformații și anomalii dentomaxilare, traumatisme, eroziuni dentare

4. Anchetele epidemiologice aplicate în stomatologia comunitară

5. Promovarea sănătății orale la nivel comunitar

6. Programe de promovare a sănătății orale în România, în alte țări din Uniunea Europeană și la nivel mondial

7. Educația pentru sănătate orală în comunități

4.1.2.2. Pregătire practică

1. Metode și instrumente recomandate de Organizația Mondială a Sănătății pentru evaluarea stării de sănătate orală

2. Indici epidemiologici recomandați de Organizația Mondială a Sănătății pentru evaluarea stării de sănătate orală

3. Metode de evaluare a nivelului de cunoștințe, atitudini și comportamente față de sănătatea orală

4. Formularea recomandărilor clinice în funcție de grupa de risc pentru afecțiunile orale

5. Interviu motivațional — instrument de educație pentru sănătate orală a pacientului în cabinetul dentar

6. Interviu motivațional în grupuri — instrument de educație pentru sănătate orală aplicat în comunități

7. Instrumente utilizate pentru aprecierea impactului afecțiunilor orale asupra calității vieții

4.1.3. Stagiul de bioetică: 2 săptămâni

4.1.3.1. Pregătire teoretică prin cursuri

Tematica cursurilor

I. Introducere în bioetică

II. Concepte de sănătate, boală, suferință prin prisma bioeticii

III. Relația medic — pacient

IV. Etica cercetării pe subiecți umani

Tematica seminarelor

a) Ilustrarea prin cazuri particulare a teoriilor și principiilor în bioetică

b) Reglementarea practicii medicale prin coduri de etică

c) Ilustrarea valorilor etice ale relației medic — pacient prin cazuri practice

d) Exemplificarea noțiunilor de greșeală și eroare în medicină prin cazuri concrete

4.1.4. Modul de elemente juridice medicale și malpraxis medical: 2 săptămâni

4.1.4.1. Pregătire teoretică prin cursuri/seminare

Tematica cursurilor

1. Tipuri de răspundere juridică a medicului dentist

2. Conformitatea practicii medicale cu cerințele legale aplicabile. Tehnici de prevenire a acuzațiilor de malpraxis

3. Gestionarea eficientă a acuzației de malpraxis medical — aspecte procedurale

4. Vulnerabilitățile practicii în medicina dentară. Asigurările de răspundere civilă profesională

5. Malpraxis între răspunderea individuală și răspunderea instituțională

4.1.5. Stagiul de endodonție: 3 luni

4.1.5.1. Pregătire teoretică prin cursuri

Tematica cursurilor

1. Anatomia spațiului endodontic

2. Diagnosticul în endodonție

3. Factorii etiologici ai patologiei pulpare și periapicale

4. Inflamația pulpară acută

5. Inflamația pulpară cronică

6. Necroza și gangrena pulpară

7. Parodontitele apicale acute

8. Parodontitele apicale cronice

9. Obturația de canal

10. Dispensarizarea în endodonție

4.1.5.2. Pregătire practică

1. Examinarea clinică în endodonție

2. Interpretarea investigațiilor radiologice în endodonție

3. Elemente de profilaxie în endodonție

4. Tratamentul hiperesteziei și hipersensibilității dentinare

5. Tratamentul inflamației pulpare reversibile

6. Tratamentul inflamației pulpare ireversibile

7. Tratamentul formelor de parodontită apicală acută

8. Tratamentul de urgență în endodonție
9. Principii de tratament în parodontitele apicale cronice
10. Tehnici de obturație de canal
- 4.1.6. Odontoterapie restauratoare: 4 luni
- 4.1.6.1. Pregătire teoretică prin cursuri
- Tematica cursurilor anul I și anul II
1. Concepte moderne în etiopatogenia cariei dentare
2. Caracteristici ale leziunilor cu pierdere de substanță dură dentară de cauză necarioasă
3. Detecția și diagnosticul leziunilor dentare
4. Principii și metode de abordare terapeutică a durerii dentinare (hipersensibilitate, hiperestezie)
5. Managementul leziunilor dentare: conceptul de tratament neinvaziv, tratamentul microinvaziv, abordarea terapeutică minim invazivă
6. Principii și tehnici de restaurare cu materiale fizionomice bazate pe adeziunea amelo-dentinară
7. Modalități de realizare a protecției pulpo-dentinare
8. Protocol de tratament aderent direct al leziunilor situate pe suprafețe cu șanțuri și fosete
9. Protocol de tratament aderent direct al leziunilor situate pe suprafețe netede
10. Metode indirecte de restaurare a leziunilor odontale coronare: inlay, onlay (compozit, ceramică)
11. Restaurarea coronară prin fațete estetice (compozit, ceramică)
12. Discromiile dentare — manifestări clinice, caracteristici, modalități de tratament
13. Evaluarea clinică a restaurărilor coronare: criteriile de evaluare a restaurărilor coronare, modalități de remediere a deficiențelor constatate
14. Tratamentul restaurator al leziunilor dentare, cu pierdere/modificare de substanță dură dentară, la persoanele vârstnice/cu afecțiuni sistemice/cu nevoi speciale
- 4.1.6.2. Pregătire practică
1. Examenul clinic și stabilirea diagnosticului și a planului de tratament în cazul leziunilor carioase
2. Examenul clinic și stabilirea diagnosticului și a planului de tratament în cazul leziunilor necarioase
3. Tratamentul leziunilor carioase simple cavitate situate pe suprafețe cu șanțuri și fosete
4. Tratamentul leziunilor carioase simple cavitate situate pe fețele proximale ale dinților laterali
5. Tratamentul leziunilor carioase simple cavitate situate pe fețele proximale ale dinților frontali
6. Tratamentul leziunilor carioase simple cavitate situate în zona cervicală
7. Tratamentul leziunilor coronare cu evoluție subgingivală
8. Tratamentul plăgii dentinare
9. Realizarea preparațiilor pentru inlay/onlay fizionomic (compozit, ceramică)
10. Tratamentul discromiilor dentare
11. Tratamentul leziunilor carioase extinse: utilizarea mijloacelor suplimentare de retenție, restaurări directe/indirecte
- 4.2. **Anul II**
- 4.2.1. Stagiul de odontoterapie restauratoare: 6 luni
- 4.2.1.1. Pregătire teoretică prin cursuri
- Tematica cursurilor: vezi 4.1.7.1.
- 4.2.1.2. Pregătire practică: vezi 4.1.7.2.
- 4.2.2. Stagiul de protezică dentară: 3 luni
- 4.2.2.1. Pregătire teoretică prin cursuri
- Tematica cursurilor
1. Principii ocluzale în protezarea fixă. Disfuncția ocluzală: diagnostic, plan de tratament
2. Principii generale ale preparațiilor pentru protezarea fixă. Coroane metalice și fizionomice
3. Particularități clinico-tehnice în restaurările protetice fixe de amplitudine mare
4. Particularități ale tratamentului protetic în parodontitele marginale cronice
5. Amprentarea în protezarea fixă. Protezarea provizorie
6. Proba, adaptarea și cimentarea restaurărilor protetice fixe
7. Tehnici clinice uzuale în protezarea fixă agregată pe implanturi dentare
8. Variante de protezare a edentațiilor terminale
9. Conceperea planului protezei scheletate în diferite forme de edentație
10. Amprentarea în edentația parțială în vederea protezării mobilizabile. Materiale și tehnici de amprentare
11. Supraprotezări pe dinți și implanturi. Avantaje. Limite
12. Amprentarea în edentația totală. Materiale și tehnici de amprentare
13. Determinarea RIMO în edentația totală. Articulatele și arcurile faciale în tratamentul edentațiilor
14. Proba machetei în restaurările protetice mobilizabile. Proteza parțială. Proteza totală
15. Reoptimizarea protezelor mobilizabile. Căptușire. Rebazare
16. Criterii psihosociale în tratamentul protetic
- 4.2.2.2. Pregătire practică
1. Examinarea pacienților și a modelelor de studiu
2. Șlefuirea dinților stâlpi
3. Materiale și tehnici de amprentare în protezarea fixă
4. Analiza modelelor la paralelograf
5. Proba structurii metalice, lucrării finite a restaurărilor protetice fixe în cavitatea bucală
6. Cimentarea lucrărilor protetice fixe. Materiale și tehnici de cimentare
7. Particularități clinice ale protezării fixe pe implanturi
8. Pregătirea dinților pentru proteza scheletată
9. Amprentarea în edentațiile parțiale protezate mobil. Materiale și tehnici de amprentare
10. Pregătirile pre- și prototipice pentru supraprotezare
11. Amprentarea în edentația totală. Materiale și tehnici de amprentare
12. Determinarea RIMO în edentația totală. Înregistrarea mișcărilor mandibulare fundamentale cu arcul facial
13. Proba machetei în protezările mobilizabile. Proteza parțială. Proteza totală
14. Aplicarea protezelor mobilizabile în cavitatea bucală
15. Căptușirea și rebazarea protezelor și supraprotezelor
16. Prezentarea de cazuri clinice
- 4.2.3. Stagiul de implantologie: 3 luni
- 4.2.3.1. Pregătire teoretică prin cursuri
- Tematica cursurilor
1. Rolul și locul implantologiei în stomatologie
2. Clasificarea edentațiilor și modalități de tratament
3. Indicații și contraindicații în implantologie
4. Evaluarea câmpului protetic și a statusului biologic general al pacientului în perspectiva inserării implanturilor dentare — diagnostic preoperator, bilanț preprotetic, analiza și planificarea secvențială a cazului
5. Biomateriale utilizate în implantologie
6. Protezarea preimplantară
7. Sisteme și tipuri de implanturi
8. Inserarea imediată a implanturilor (postextracțională)
9. Inserarea implanturilor în crestele alveolare ce nu necesită mărirea ofertei osoase
10. Restaurări protetice pe implanturi. Tehnici de amprentare și realizare a lucrărilor protetice
11. Supraprotezarea pe implanturi: caracteristici, particularități, avantaje, dezavantaje
12. Perimplantita: etiopatogenie, semne clinice, diagnostic, tratament
13. Monitorizarea pacienților purtători de implanturi

4.2.3.2. Pregătire practică

1. Prezentarea truselor de implantologie și modalitățile de utilizare

2. Inserarea implanturilor pe simulatoare

3. Montarea componentelor protetice pe implanturi și modalități practice de amprentare

4. Variante practice de protezare pe implanturi

5. Participarea la inserarea implanturilor

4.3. **Anul III**

4.3.1. Stagiul de chirurgie oro-maxilo-facială: 3 luni

4.3.1.1. Pregătire teoretică prin cursuri

Tematica cursurilor

1. Anestezia în stomatologie — substanțe, doze, indicații, contraindicații

2. Anestezia loco-regională în corelație cu afecțiuni generale asociate

3. Terapia de urgență a accidentelor generale ale anesteziei loco-regionale

4. Extracția dentară

5. Metode chirurgicale pro-protetice

6. Metode chirurgicale de mărire a ofertei osoase în implantologie — adii, augmentare, interpoziție, lifting sinus, split, transpoziție nerv etc.

7. Tratamentul chirurgical în incluzia dentară

8. Traumatologie oro-maxilo-facială

9. Infecții nespecifice periosoase

10. Sinuzita maxilară de cauză dentară

11. Tumori benigne ale părților moi și ale oaselor maxilare

12. Forme clinice de debut, perioada de stare și principii de tratament complex al tumorilor maligne oro-maxilo-faciale

13. Patologia glandelor salivare

4.3.1.2. Pregătire practică

1. Efectuarea de anestezii loco-regionale

2. Extracții dentare alveoplastice

3. Tratamentul de urgență al accidentelor erupției dentare

4. Intervenții chirurgicale pro-protetice în deficiențe ale părților moi și osoase

• Mucoasa subțire

• Creasta gingivală balantă

• Fibromatoză tuberozitară

• Hiperplazie epitelio-conjunctivă

• Deficiențe ale frenurilor labiale sau linguale

• Bride vestibulare și paralinguale

• Îngustarea zonei de mucoasă fixă (adânciri de șanțuri vestibulare sau paralinguale)

• Regularizări de creastă

• Intervenții chirurgicale efectuate în vederea măririi ofertei osoase la nivelul creștelor alveolare

5. Tratamentul infecțiilor nespecifice periosoase

4.3.2. Stagiul de paradontologie: 3 luni

4.3.2.1. Pregătire teoretică prin cursuri

Tematica cursurilor

1. Morfologia parodonțiului marginal

2. Aspecte clinice ale gingiei sănătoase, modificări patologice

3. Fiziologia parodonțiului marginal

4. Epidemiologia bolii parodontale

5. Factori și indicatori de risc în boala parodontală

6. Etiopatogenia parodontopatiilor marginale cronice

7. Rolul factorilor locali: determinanți și favorizanți

8. Rolul factorilor sistemici în boala parodontală

9. Clasificarea bolilor parodonțiului marginal

10. Gingivite

11. Parodontite

12. Forme acute de îmbolnăvire parodontală

13. Tratament de urgență

14. Direcții principale de tratament, principii terapeutice în patologia parodontală

15. Tratament antimicrobian

16. Noțiuni de tratament chirurgical

17. Principii de reechilibrare ocluzală, imobilizări

18. Evoluție, prognostic și complicații

4.3.2.2. Pregătire practică

1. Examenul clinic al pacientului parodontopat

2. Investigații clinice și paraclinice în paradontologie

3. Indici clinici obiectivi de apreciere a stării de igienă orală

(IHB)

4. Indici clinici obiectivi ai statusului parodontal

5. Metode de evidențiere a plăcii bacteriene

6. Diagnosticul afecțiunilor parodontale

7. Tratament de urgență

8. Tratamentul antimicrobian: detartraj supra- și subgingival manual, ultrasonic și sonic, debridare gingivo-parodontală

9. Periajul profesional

10. Aplicare locală de substanțe antiseptice și antibiotice: spălături, badijonaj, mesaj, tamponament, instilații

11. Anestezia în paradontologie

12. Tratamentul chirurgical parodontal: principii generale, pregătiri preoperatorii

13. Chiuretaj gingival

14. Chiuretaj subgingival în câmp închis și în câmp deschis

15. Papilectomia

16. Tratament de reechilibrare ocluzală

17. Tratament de prevenire a recidivelor

18. Monitorizarea pacientului parodontopat

4.3.3. Stagiul de pedodonție: 3 luni

4.3.3.1. Pregătire teoretică prin cursuri

Tematica cursurilor

1. Erupția dentară, morfologia dinților temporari, resorbția radiculară fiziologică

2. Caria simplă și caria complicată la dinții temporari

3. Caria simplă și caria complicată la dinții permanenți imaturi

4. Metode moderne de prevenție a cariei dentare

5. Traumatismele dento-parodontale ale dinților temporari și ale dinților permanenți

6. Afecțiunile parodonțiului și mucoasei în perioada copilăriei și adolescenței

4.3.3.2. Pregătire practică

1. Demonstrații practice pe grupe de pregătire

2. Prezentări de caz

4.3.4. Stagiul de ortodonție și ortopedie dento-facială: 3 luni

4.3.4.1. Pregătire teoretică prin cursuri

Tematica cursurilor

1. Etiopatogenia anomaliilor dentomaxilare

2. Clasificarea anomaliilor dentomaxilare

3. Anomaliile dentare (nonscheletale)

4. Anomaliile dentomaxilare scheletale

5. Investigația paraclinică în ortodonție

6. Principiile tratamentului ortodontic

7. Extracția dentară în ortodonție

8. Recidiva și contenția

4.3.4.2. Pregătire practică

1. Examenul clinic

2. Examenul complementare în ortodonție (radiografii, modele etc.)

3. Amprentarea în ortodonție

4. Dezvoltarea arcadelor dentare

5. Ocluzia dentară

6. Managementul anomaliilor dentomaxilare

7. Monitorizarea pacienților purtători de aparate ortodontice

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 12.409/2020 al Direcției politica medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 și 552 bis din 26 iunie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2) din Ordinul ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor nominale ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare, prezentul Ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Romică-Andrei Baci,
secretar de stat

Modificări și completări ale anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.165/2020 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

1. După numărul curent 6632 se introduce un nou număr, numărul curent 6633, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod clm	Obs.	Denumire produs	Forma	Concentrație	Firma/Tara	DCI	Ambalaj	Grupa ATC	Statut_fm	Statut_amm	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Stare	Observații	Valabilitate preț
6633	W56549001		DACARBAZINE MEDAC 500 mg	PULB. PT. SOL. PERF.	500 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMANIA	DACARBAZINUM	Cutie cu 1 flac. x 500 g pulb. pt. sol. perf. (3 ani)	L01AX04	MI		76,54	85,72	108,39	Z	Cant. 300 cutii	Preturile sunt valabile până la data de 01.10.2021."

2. Numerele curente 3563 și 6592 se modifică și vor avea următorul cuprins:

3563	W65219001		MELPHALAN RATIOPHARM 50 mg	PULB+SOLV. PT. SOL. INJ./PERF.	50 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMANIA	MELPHALANUM	Cutie cu 1 flac. x 50 mg pulb. pt. sol. inj./perf.+ 1 flac. solv. (2 ani)	L01AA03	MI		125,00	137,50	167,86	Z	Cant. 1.170 cutii	Preturile sunt valabile până la data de 14.05.2021."
6592	W67035001		GLUCOZĂ 50% (GLUCOSIO BAXTER S.P.A. 50%)	SOL. PERF.	50%	FARMACEUTICA REMEDIA DISTRIBUTION& LOGISTICS — S.R.L. — ROMANIA	GLUCOSUM	Flac. a 500 ml sol. perf. (36 luni)	B05BA03			8,57	9,77	13,20	Z	Cant. 50.000 flacoane	Preturile sunt valabile până la data de 02.10.2021."

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale la nivelul localității Braniștea, comuna Braniștea, județul Mehedinți

Luând în considerare situația epidemiologică la nivelul localității Braniștea, comuna Braniștea, județul Mehedinți, generată de coronavirusul SARS-CoV-2, unde se înregistrează o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 8,79 la 1.000 de locuitori, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare, ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Mehedinți nr. 48 din 16.11.2020 emisă pe baza Analizei de risc a Direcției de Sănătate Publică a județului Mehedinți nr. 13.286 din 12.11.2020 și a Avizului Institutului Național de Sănătate Publică nr. 18.276 din 12.11.2020,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 967/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 17.11.2020, ora 12,00, pentru o perioadă de 14 zile, în localitatea Braniștea, comuna Braniștea, județul Mehedinți.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1) este delimitat de următoarele coordonate geografice:

- N 44°14'36" E 22°58'18";
- N 44°14'13.47" E 22°57'59.29";
- N 44°15'1.1" E 22°57'53.57";
- N 44°15'13.1" E 22°58'49.3";
- N 44°14'25.7" E 22°57'33.5";
- N 44°14'1.1" E 22°58'49.7".

Art. 2. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona carantinată prevăzută la art. 1 alin. (2) prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile naționale, județene, comunale și forestiere.

Art. 3. — Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate, prevăzute în prezentul ordin, pe baza declarației pe propria răspundere, legitimației de serviciu sau a adeverinței eliberate de angajator.

Art. 4. — Se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru toate persoanele care se află permanent sau tranzitează zona menționată la art. 1:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zona menționată la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri;

3. în intervalul orar 5,00—23,00, în interiorul zonei menționate la art. 1 alin. (2), se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință, gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor și animalelor de companie/domestice, precum și bunuri necesare desfășurării activității profesionale, pentru persoanele cu vârsta de peste 65 de ani în intervalul 10,00—13,00, iar pentru persoanele cu vârsta mai mică de 65 de ani în intervalele orare 6,00—10,00, respectiv 13,00—20,00;

c) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

d) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricăror activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestice;

e) deplasarea în scopul donării de sânge, la centrele de transfuzie sanguină;

f) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

g) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;

h) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;

i) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate;

j) participarea la programe sau proceduri în centrele de tratament;

k) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor;

l) eliberarea de documente necesare pentru obținerea unor drepturi prevăzute de lege;

m) alte motive justificative precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

n) participarea la activități religioase.

4. în intervalul orar 23,00—5,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3 lit. a), c) și d);

5. în/din zona menționată la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea pentru:

a) transportul de marfă indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantinată, precum și aprovizionarea populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zona carantinată, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, veterinar, situațiilor de urgență, administrației publice, asistenței și protecției sociale, judiciare, serviciilor de utilitate publică, agriculturii, comerțului și alimentației publice, comunicațiilor și transporturilor;

c) persoanele care locuiesc în zona carantinată și desfășoară activitatea profesională în afara zonei carantinate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

g) urgențe medicale;

6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimație de serviciu sau adeverința eliberată de angajator;

7. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului

autorităților abilitate, declarația pe propria răspundere, completată în prealabil;

8. declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării dintre cele prevăzute la pct. 3 și 5, data completării și semnătura;

9. se permite tranzitarea localității Branîștea, comuna Branîștea, județul Mehedinți de către persoanele care nu au domiciliul pe raza acestuia, fiind interzisă oprirea în localitate;

10. se permite oficierea slujbelor religioase doar în exteriorul clădirilor, cu excepția celor la care participă doar personalul bisericesc. Pentru evenimentele organizate în exterior se va asigura o suprafață minimă de 4 mp pentru fiecare persoană, cu respectarea regulilor de protecție sanitară, stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare;

11. se permite oficierea slujbelor de înmormântare, cu participarea a maximum 8 persoane în interior iar, în exterior, cu participarea a maximum 16 persoane;

12. se permite oficierea evenimentelor de stare civilă cu prezența a maximum 10 persoane în interiorul clădirii, iar în exterior cu participarea a maximum 20 persoane, cu respectarea regulilor de protecție sanitară, stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare;

13. controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din unitatea administrativ-teritorială menționată la art. 1 alin. (2) și măsurile de ordine publică vor fi organizate și coordonate de către Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți cu sprijinul Inspectoratului de Poliție Județean Mehedinți, a poliției locale, efective din cadrul Direcției de Sănătate Publică Mehedinți, DSVSA, ITM, Protecția Consumatorului, ISCTR sau alți funcționari anume desemnați prin dispoziție a primarului unității administrativ-teritoriale;

Art. 5. — În zonă prevăzută la art. 1 alin. (2) se interzic următoarele activități:

1. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și deschise;

2. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise, cum ar fi evenimente aniversare, locuri de joacă sau altele asemenea;

3. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și exteriorul clădirilor, cu excepția activităților de preparare a hranei și comercializare a produselor alimentare și băuturilor alcoolice și nealcoolice care nu se consumă în spațiile respective;

4. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc;

5. organizarea și desfășurarea adunărilor publice organizate în baza Legii nr. 60/1991;

6. organizarea cu public în spații închise și deschise cum ar fi, fără a se limita la acestea, desfășurarea activităților de tipul spectacolelor și/sau concertelor, activități culturale, științifice, artistice sau de divertisment;

7. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesioniste organizate de federațiile de profil;

8. organizarea piețelor pentru produse nealimentare, a târgurilor, oboarelor, iarmaroacelor și piețelor de vechituri.

Art. 6. — Operatorii economici care desfășoară activități de transport persoane și care tranzitează zonă carantinată vor

putea efectua opriri în stațiile proprii pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Operatorii vor lua măsurile necesare pentru limitarea accesului în mijloacele de transport astfel încât să fie respectate măsurile de distanțare fizică.

Art. 7. — Direcția de Sănătate Publică a Județului Mehedinți va evalua și prioritiza oportunitatea de testare a persoanelor și va transmite solicitările de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

Art. 8. — Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți coordonează operațional, prin CJCCI, măsurile de ordine publică, adoptând/adaptând măsurile din competență pentru implementarea deciziei de instituire a carantinei în zona prevăzută la art. 1 alin. (2).

Art. 9. — Inspectoratul Județean de Poliție al Județului Mehedinți instituie filtre rutiere pe toate căile de comunicație, la intrarea/ieșirea din zonă prevăzută la art. 1 alin. (2), dispune măsuri pentru devierea circulației rutiere, pe rute ocolitoare, în vederea limitării tranzitării zonei și menține ordinea publică în zonă

Art. 10. — Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră Mehedinți asigură respectarea regimului juridic al frontierei de stat în zona prevăzută la art. 1 alin. (2) și cooperează cu structurile MAI cu responsabilități în domeniul ordinii publice, solicitând/acordând sprijin acestora în aplicarea măsurilor din competență.

Art. 11. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Drobeta” al Județului Mehedinți asigură transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din localitatea carantinată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei.

Art. 12. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute de prezentul ordin atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt abilitate să verifice respectarea măsurilor de mai sus categoriile de personal prevăzute de art. 67 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Alte măsuri pentru prevenirea și combaterea răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Mehedinți.

Art. 14. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Mehedinți, care va asigura informarea președintelui Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Mehedinți și a Direcției de Sănătate Publică Mehedinți și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția Generală de Asistență Medicală, Medicină de Urgență și Programe de Sănătate Publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 15. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 17.11.2020, ora 12,00, pentru o perioadă de 14 zile, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 18.11.2020, ora 12,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 16. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 17. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 16 noiembrie 2020.
Nr. 4.659.969.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

